అసలు కథ

శ్రీ పి. గణపతిశాస్త్రి

'ఇదంతా వొట్టి తుక్కు.'

మావాడు రుసరుసలాడుతూ చాలా చిరాకుగా ఉన్నాడు. తలకు తైలసంస్కారం లేదు. గడ్డం మాసింది. గుడ్డలు ఆలుగుడ్డలాలా ఉన్నాయి. మంచి ఆవేశంతో హైడ్రోజను బాంబునుగురించి ఉపన్యసిస్తున్నాడు. నన్ను పుస్తకం చదువుకోనివ్వడం లేదు.

'ఒక్క హైడ్రోజన్‌బాంబుతో ఇదంతా దుమ్ముదుమ్ము అయిపోతుంది.'

నేను చదివే చదివే పుస్తకం ఆపి, 'ఏమిటది?' అన్నాను.

'ఈప్రపంచమే'

'ఎంచేత?'

'ఇంకా ఎంచేతంటూ కూచుంటావేమిటి? ఒకప్రక్కనుంచి అప్పుడే హైడ్రోజను బాంబు తయారయిపోతూంటేను! ఇదంతా తుక్కుతుక్కయి తీరుతుంది. ఇక తప్పదు!'

ఈమాటలు చెప్పి మావాడు ఆవేశంతో వుడికిపోతూ సిగరెట్టంతా ఒక గుక్కతో పీల్చేస్తున్నాడు. మావాడి ధోరణి చూస్తే నాకు కొంచెం ఆశ్చర్యం వేసింది.

'అవును లే! ఎందుకు ప్రపంచంమీద హైడ్రోజనుబాంబు పడాలనీ, ఇదంతా దుమ్మయిపోవాలనీ కోరుకోవడం ఎందుకు?'

'మనం కోరుకునేదేమిటోయ్? ఒకపక్కనుంచీ అంతా అయిపోతూంటేను? ఈ వెనవప్రపంచం దుమ్మయిపోవాలి! అంతే'

నేను వీణ్ణి చిన్నప్పటినించీ బాగా ఎరుగుదును. అందు [illegible] ఇదీ [illegible] సే ప్రయో[illegible] నిశ్చ[illegible] న్నాను.

[illegible]

యాణ [illegible] ఓ యు. పని [illegible] యి.ఏడు. ఒక నారం రోజుల క్రితమే పెళ్లిసంబంధం స్థిరపడింది. కట్నం రెండు

ల [illegible] పిల్లలు, [illegible] గామా అంతా ఉండి: పిల్ల మూర్ఖులు ఫైనలు

పాసయిందనీ, కనుముక్కు తీరు ఉన్నదనీ తెలిసింది.

ఎందుచేతనో మావాడు లోలోపల కుములిపోతున్నాడు. దేనినిపడితే దాన్ని పట్టుకుని ఊరికే పళ్లుకొరుకుతున్నాడు. వాడికి నుంచున్నపాటుగా ఈ ప్రపంచంఅంతా భస్మమయిపోవాలన్నంత కోపంగా ఉన్నది.

ఇలాంటి సమయంలో వీడి కింత శ్మశాన వైరాగ్యం ఎందుకు కలిగిందో నాకు బోధపడలేదు. కొంత కబుర్లలోనికి దించేసరికి శాంతించాడు. కొంతసేపటివరకు డొంకతిరుగుడుసమాధానాలు చెప్పినా చివరికి దారిలోకి వచ్చాడు.

'ఆఅమ్మాయి పేరు?'

'సరస్వతి'

'నీ కేమయినా ఉత్తరాలు రాసిందా?'

'కట్టలు!'

'ఎంతవరకూ చదివింది?'

'ఇంటరుదాకానే'

'కారణం?'

'వాళ్లవాళ్లు అంతగా డబ్బున్నవాళ్లు కారు.'

'మీరిద్దరూ కలిసే చదివారా?'

'అవును!'

'మరి, వాళ్లు వేరే పెళ్లిప్రయత్నాలేమైనా చేస్తున్నారా?'

'ఆఅమ్మాయి గారి ఎవరికి పెళ్లాడ నని భీష్మించుకుని కూర్చుంది.'

'వాళ్లవాళ్లకి యీసంబంధం ఇష్టమేనా?'

[illegible]

'కట్నంకుదరలేదు. [illegible] సహా [illegible] టపద [illegible] ఎక్కువ ఇవ్వలేమన్నా'

[illegible] డబ్బులేదు [illegible]

ఇంటరుదాకా ఎట్లా చదివించారు?

'పిల్లతండ్రికి ఆడపిల్లలకి బాగా చదువు చెప్పించాలని పట్టు. అందుచేత ఎల్లాగో కష్టపడి—'

'సరేగాని—నువ్వాపిల్లనే తప్ప పెళ్లాడనని గట్టిగా పట్టుపట్టలేకనోయూవా?'

'పట్టాను.'

'మరి

'మానాన్నగారు ససేమిరా, వల్లగాదన్నారు'

'మరి ఈకొత్తసంబధానికి నువ్వు ఒప్పుకున్నావా?'

'ఒప్పుకోవడం ఏమిటి! ఏదో మొదలు వంచారు.'

నేను నాలుగైదునిమిషాలూరుకుని మళ్లీ మొదలుపెట్టాను.

'నే నొకమాట అడుగుతాను. ఉన్నది ఉన్నట్టు చెబుతావా?'

'దానికేం! అడుగు!'

'సరస్వతి నిన్నుతప్ప మరి ఎవ్వర్నీ పెళ్లాడ నని భీష్మించుకుకూచున్న దని చెప్పావు. నిజంగా నీకు ఆఅమ్మాయిమీద అంత ఆప్యాయత ఉందీ?'

'ఉంది'

'అయితే ఈసంబంధం స్థిరపరుస్తూంటే ఎందు కూరుకున్నావు?'

ఏంచెయ్యను? మా అమ్మ కాళ్లావేళ్లా బతిమాలి రాగాలు మొదలుపెట్టింది'

'ఈసంగతి తెలిసినతరవాత సరస్వతి మాత్రం రాగాలు పెట్టలేదా?'

'అవును! బాధపడిందట! దానికి నేనేం చెయ్యను?'

'దీనినిబట్టి చూస్తే నీకు ఆఅమ్మాయిమీద అంతగా ప్రేమ లేదన్నమాట'

'ఇంక నువ్వు అల్లాగంటే నేనేం చెప్పను?'

నేను నాలుగైదు నిమిషాలూరుకుని మళ్లీ అడిగాను.

'నే నొకటి చెబుతాను చేస్తావా?'

'చెప్పు, చూదాము.'

'నువ్వీ నిశ్చయించిన సంబంధం మానేసి సరస్వతిని పెళ్లిచేసుకో! సరస్వతితండ్రులను కూడా [illegible] కాబట్టి, నీకు అంతగా ఇబ్బంది ఉండదు.'

'మానాన్న [illegible] చూడా [illegible]'

'[illegible] చూడ కేం జేస్తారోయ్!'

'మానాన్నగారికి తిక్క [illegible] తెలుసు. ఆయన నన్నింక ఇంట్లో దు [illegible]'

'పోనీ,—నువ్వు [illegible]
[illegible] డో [illegible]

(33-వ పేజీ చూడుడు)

అసలుకథ

(19-వ పేజీ తరువాయి)

చేసుకుంటూ సుఖంగా ఉంటావు. నీకేం?'

'మా హమ్మ ఇంక బుడిబుడిదీర్ఘాలు మొదలు పెడుతుంది.'

'ఇదిగో! ఇల్లా చూడబ్బాయ్! నువ్వు ఇవన్నీ ఆలోచిస్తూ కూర్చుంటే ఇక ఏపనీ చెయ్యలేవు. నీకు సరస్వతిమీద 'నిజంగా జాలి అన్నా ఉంటే—నేను చెప్పినట్టు చెయ్యి! లే దన్నావు, హాయిగా మాట్లాకుండా కూర్చో! అంతేనే గాని ఊరికే లోలోపల కుమిలిపోతూ ప్రపంచాన్ని తిడితే ప్రయోజనం ఏమిటి?'

ఇలాగ కుండ బద్దలుకొట్టి చెప్పేసరికి వెంకటనారాయణ ఆలోచనలో పడ్డాడు. వాడికి నేను చెప్పింది బాగా నచ్చినట్లే కనిపించింది! 'సరే! ఆలోచిస్తా' నని చెప్పి మెల్లిగా అక్కడినించి వెళ్లిపోయాడు.

అయిదారు నెలల తరవాత నేనొక పని మీద బెజవాడ వెళ్లాను. అక్కడున్నాను. వెంకటనారాయణపెళ్లి అయిందనీ, బెజవాడలోనే ఒక బాంకిలో గుమాస్తా ఉద్యోగం చేస్తున్నాడనీ తెలిసింది. శుభలేఖఅయినా పంపించాడుకాదేమి టని నా కాశ్చర్యం వేసింది. అయినా దంపతులను చూసివద్దామని వాళ్లింటికి బయలుదేరాను. ఇంతకీ మావాడు ఎవరిని వివాహం చేసుకున్నాడోనని నామనస్సులో కుతూహలం బయలుదేరింది.

వెంకటనారాయణ నన్నెంతో ఆప్యాయంగా ఆదరించాడు. వెంటనే కాఫీ తీసుకురమ్మని లోపల పనిచేసుకుంటున్న ఆజ్ఞాపించాడు.

వెంకటనారాయణ ఇప్పుడు బాగా హుషారుగా ఉన్నాడు. పూర్వపువాలకం అంతా మారిపోయింది. గ్రామఫోను దగ్గిర పెట్టుకుని ఏదోపాట సాధకం చేస్తున్నాడు. నే నడిగిన ప్రశ్నలకు ఏదో యాదాలాభంగా సమాధానాలు చెబుతున్నాడు. మధ్య మధ్య న ఉత్సాహంగా 'డడడా; డడడా! డడా! డడా!' అంటూ కూనిదీర్ఘాలు తీస్తున్నాడు.

నేను కొంచెం ఛలోక్తిగా 'హైడ్రోజనుబాంబువిశేషా లేమిటోయ్.' అన్నాను.

వెంకటనారాయణ నా మాట విననట్టు నటిస్తూ, ఉత్సాహంగా "డడడా! డడడా!' అని పాడుకుపోతున్నాడు. ఇంతలో వెంకనారాయణభార్య మాఇద్దరికీ కాఫీ ఫలహారాలు తెచ్చింది. కాని కాఫీ తెచ్చిన అమ్మాయి సరస్వతిమాత్రం కాదు!

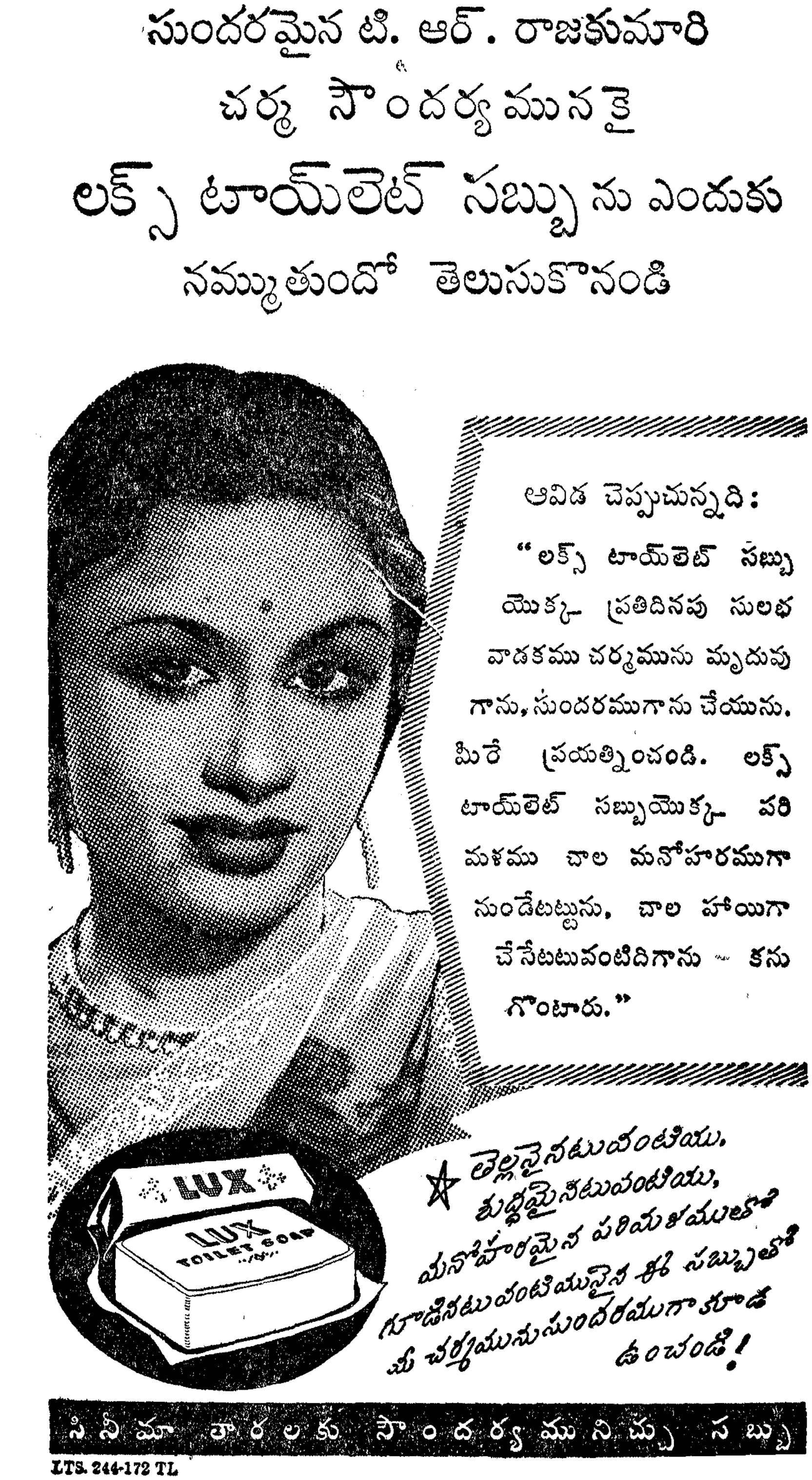

LTS. 244-172 TL